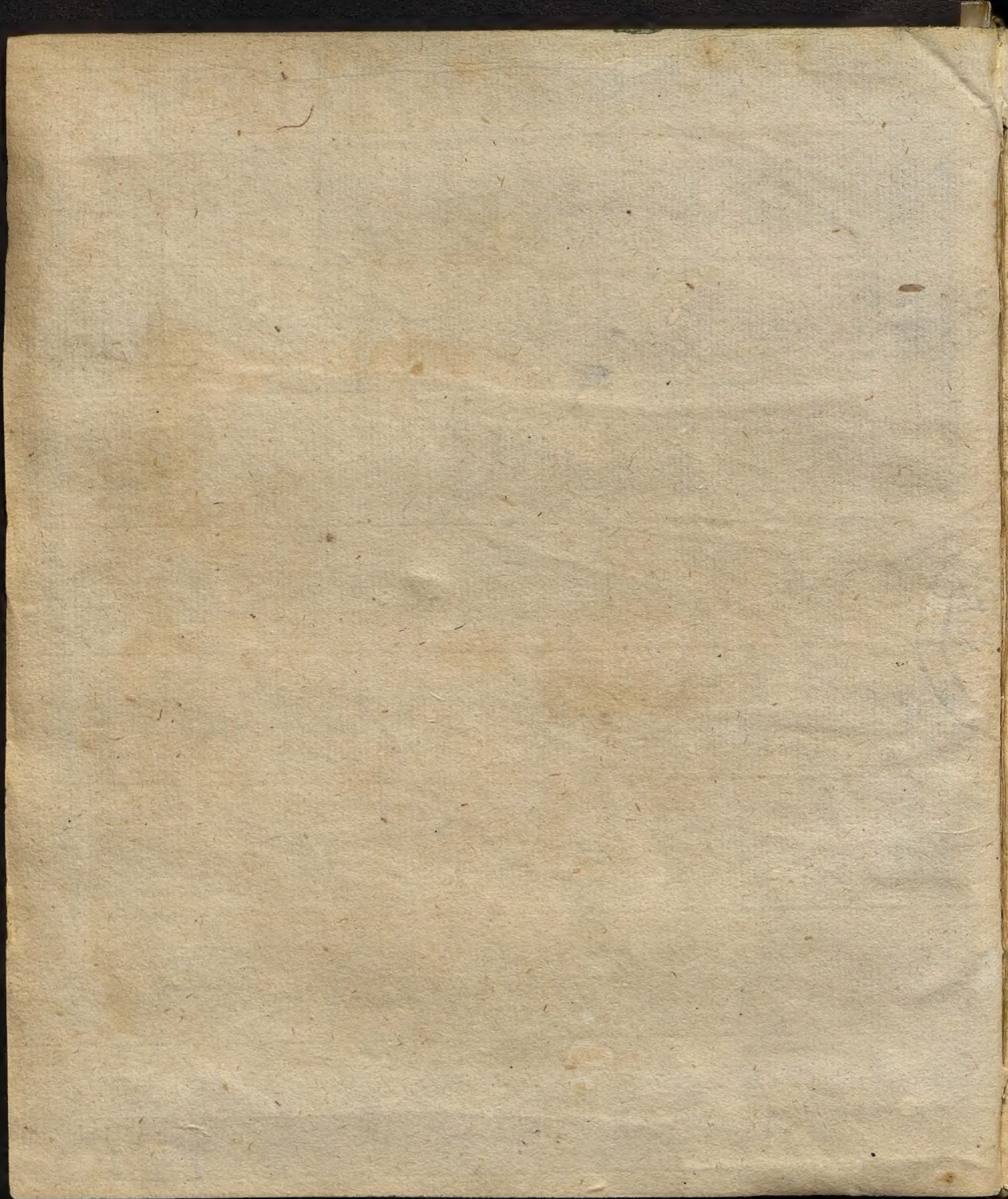

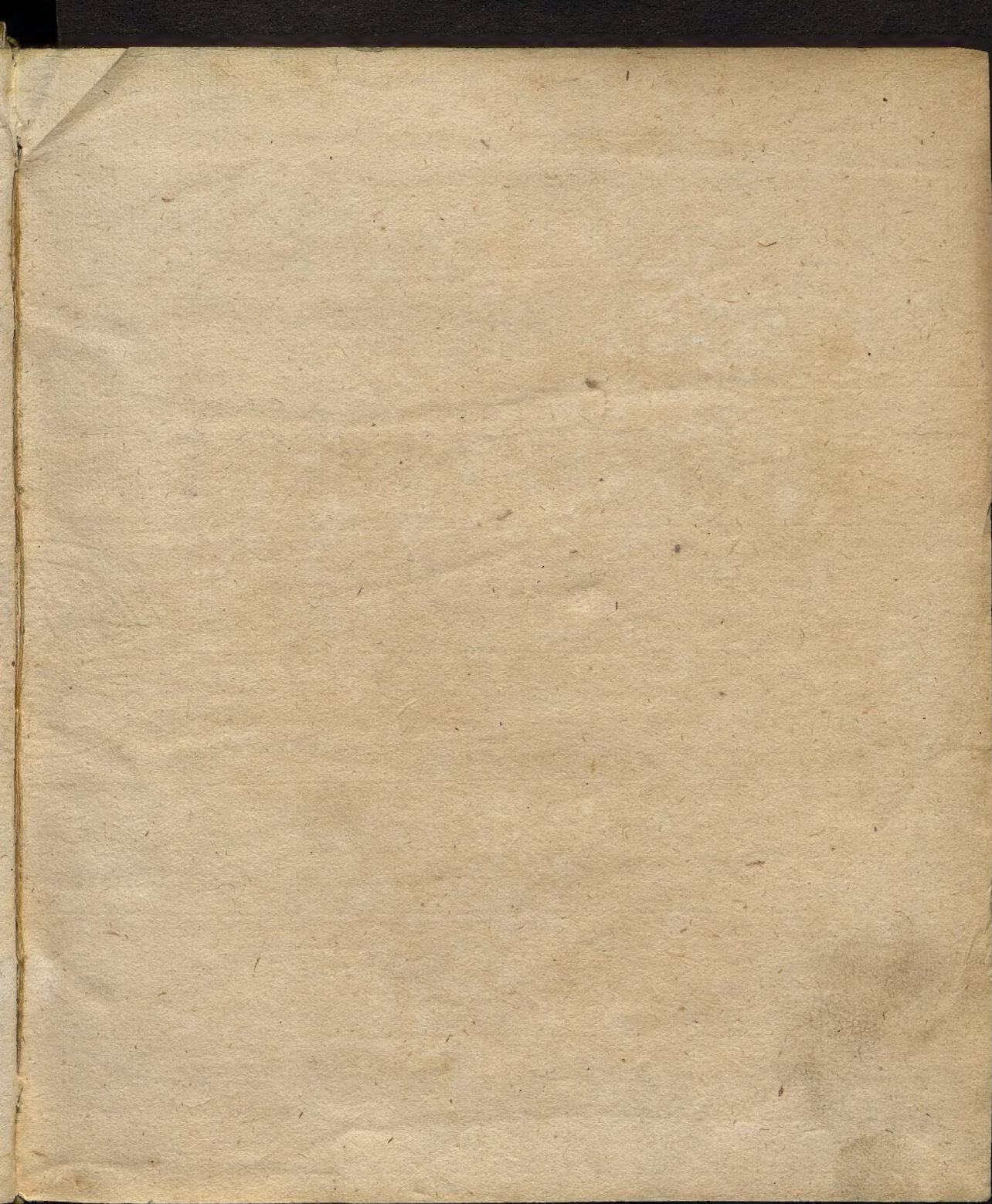
Poex: 1246

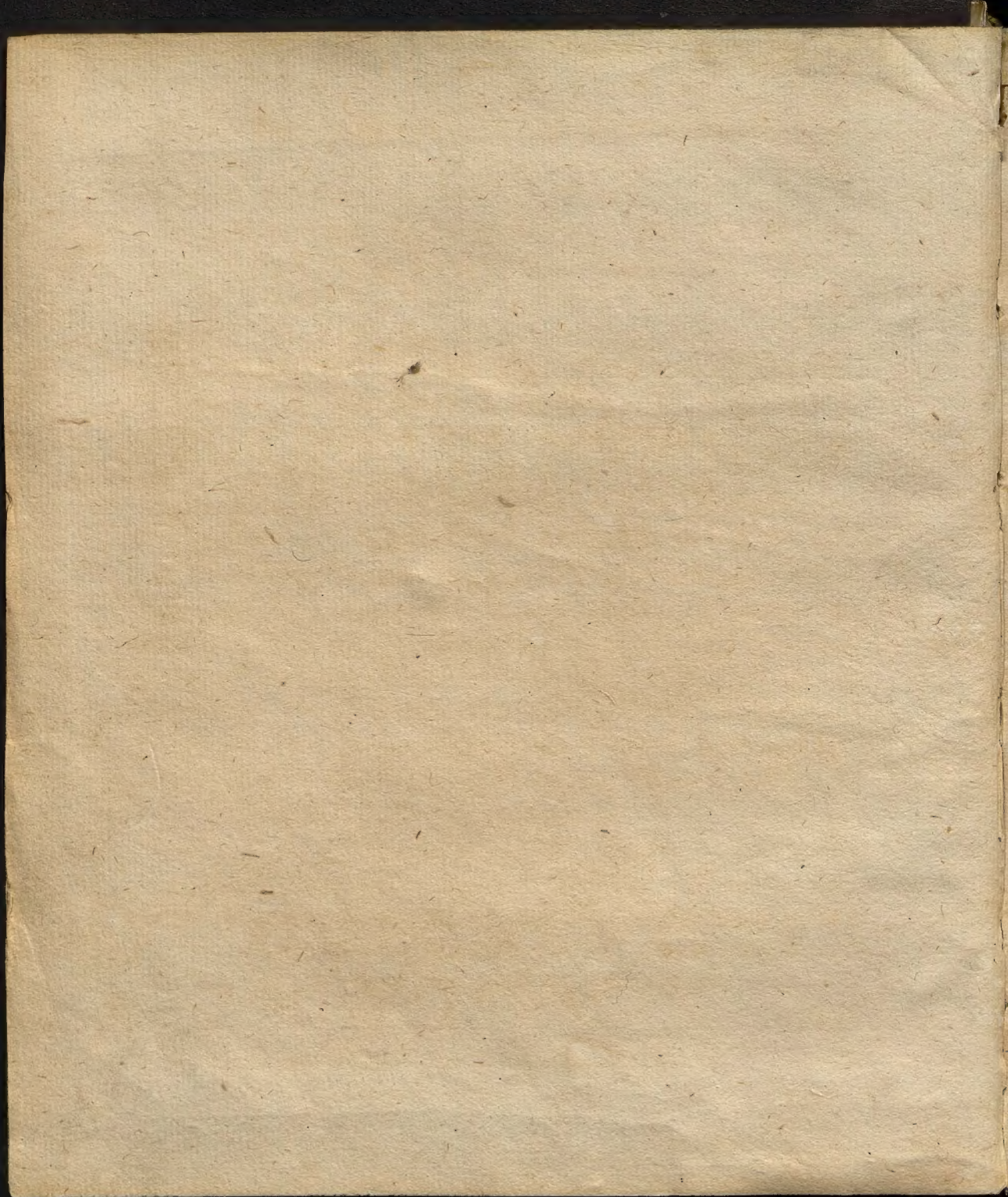

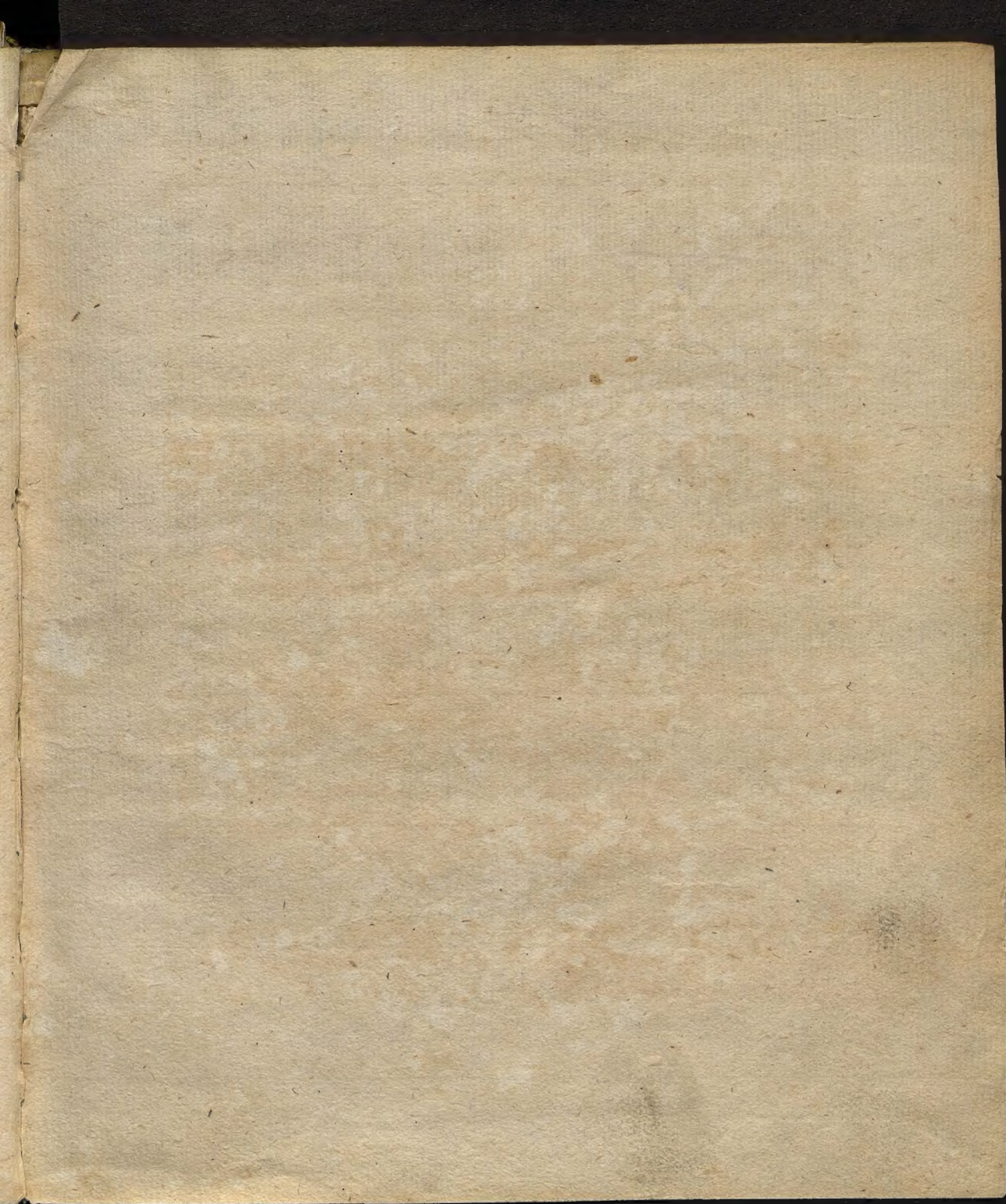
2530

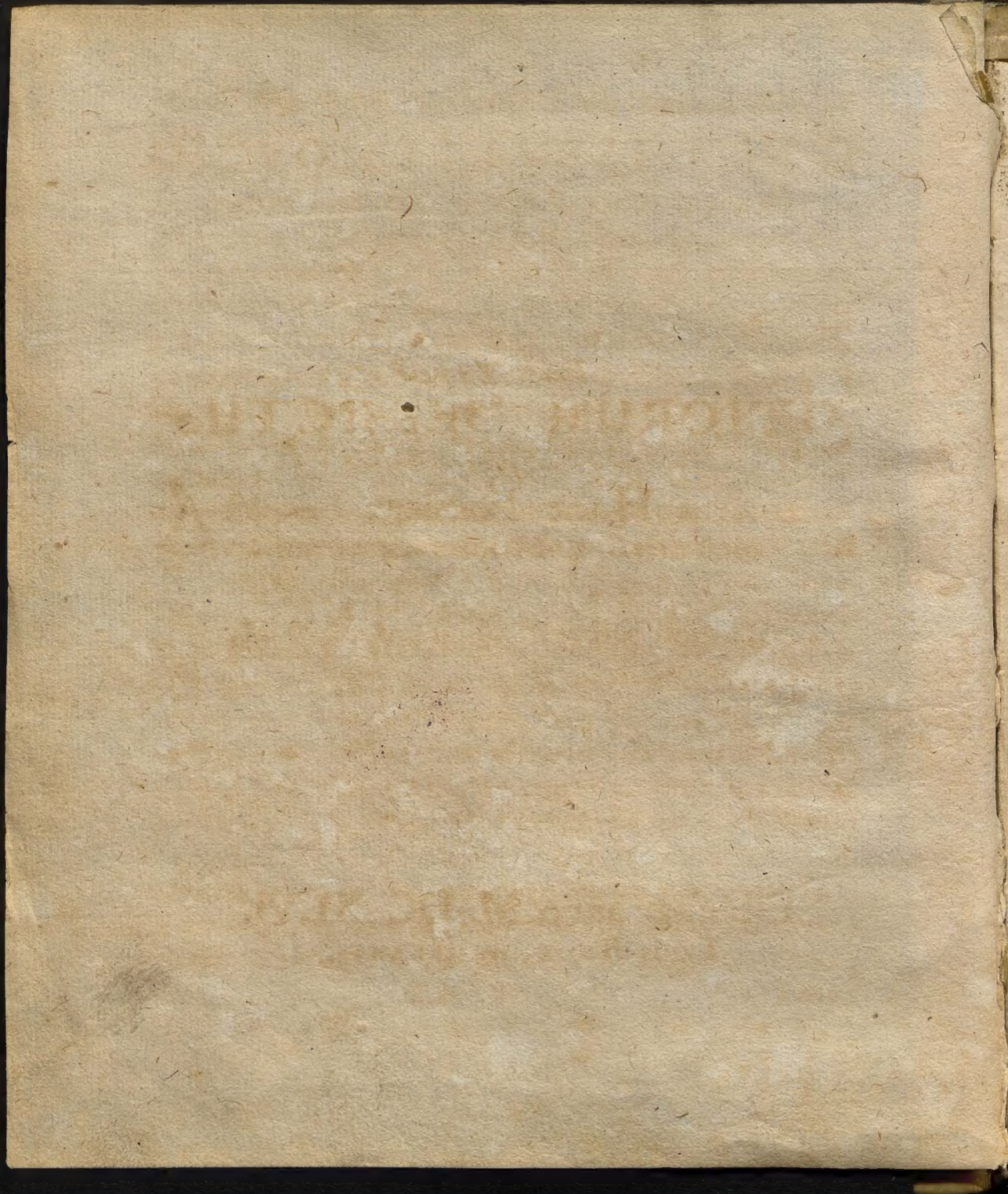
1869 11. 387

13

Frid. Zamell

NUPTIÆ VOIDIANÆ
secundæ.

Elbingæ anno M. DC. XLV.
Typis BODENHAU SINIS.

THE NEW
NUPPIE VOIDIANE
founder

Edwards and M.D.C. XLV
J. BODENHAYNINIS

THEOLOGO AC POËTÆ CLARISSIMO
BALTHASARI VOIDIO
iterum Sponso.

Entum ego Chrysippis ausus contendere dixi,
Quicquid ab his rigidis ponatur in ordine rerum,
Quod Fatum appellant, nec causam disputet ullam,
Stoicus in dubio metuens assurgere; quodq;
Sæpe mihi dictum est & signa & facta tuenti
Assero, mi Voldi, Te Sponso: Cætera Vatum,
Et vulgi fors una trahit: connubia nostræ
Gentis habent alium communi tramite callenz,
Et vigor in nobis & quod sectamur amœnum,
Osculaq; illa novem cum carminis atq; diei
Præsides sinceri designant omnia Veris.
Liliaq; statenq; vides & Adonidis herbanz,
Ac Pæsti Veneres & amicam floribus Ennam,
Tum quicquid mundi genius præsentior edit,
Aut si quæ Autumno veniunt solatia; totum hoc
Noster honos: & nata meis est uva Poëtis.
Siq; Tui gaudes exemplo stare Sabovl,
Vicimus. In pupâ quinquagenarius arsit
Virgine: nec caro minor est ea cura marito
Nunc quoq;. Et ô dulces animæ, quibus ardens æther
Indulsit solis, nullo quod inertia sensu
Pectora concipiunt! Potuit tamen iste Caycus
Ducere, Tuq; parem? Musæaq; natio casus
Semper habet similes? Bene nubit latior ævi.
Quippe senent pariter cum Vate juvencula firmo.
Ille sibi sociæq; recens Iovis omnia tela
Germinis Aonii transit munimine tutus.

Thracius

Thracius Eurydices Livicen cum victus amore
Iret ad Orcinas repetitor conjugis oras,
Digna peti visa est: neq; enim praestantior Hebro
Nimfa fuit, Ciconum nec pulcrrior altera terris.
Ille quidem cautes sed non tamen antè trahebat
Carminibus, tumulo quàm comparis ossa dedisset.
Harebat Rhodope, cum viveret illa, rigensq;
Ismarus in solâ defixus imagine divæ.
Istud ament colles, colleisq; imitantia saxa,
Aspera cum scopulis: meruit Thrax arte canendi
Esse vir ingenuæ, scopulis quæ mitior esset.
Certa fides, imas Stygis ingemuisse cavernas,
Rupit ubi teneros lex horrida Ditis amores.
Insidias meditata viri raptosq; hymenæos,
Et pacta, ætherium quibus ipsa reviseret Orbem,
In diros aliquid dixit Proserpina mores.
Lesbia si valeat, servivit Naso Corinnæ.
Quæritis? arbitrium sumsit fiducia formæ.
Vidit, & ut tali Vates fruëretur amicâ,
Venit ad obsequium. Nec qui Menelaida socco
Induit aut Danaen, alios sibi condidit ignes.
Formosis pretium fecit Natura, quod omnes
Naturæ merito promulgavere Poëtæ
Hoc ipsum, ut res est, inter sua vota sequuti.
Transseat in nostrum Pelidæ gloria nomen.
Arsit: & in tenerâ Briseide mollius arsit,
Carmina cum nervis positâ subjungeret hastâ.
Hunc minùs in censum, quo sunt Heliconæ colentes,
Pygmalion intret: nostræ tamen æmulus arti
Ut placitum finxisset ebur, propriiq; calorem
Ipse operis traxisset, & in rata vota ruiisset,
Fama Tyro veniens alias vulgavit in vrbes.

Vos ò deterior sanguis ditiescite bulgá
 Arentis vetula. Ne limpidiore rigemur
 Fonte, sit in putres animus descendere lamas?
 Quid tamen? Ah tamti non sunt conchilia Gangis,
 Aut nitela Tagi! Paphiam divertimur aram,
 Quá pura nullo temerantur munere flammæ.
 Hei mihi, qui stolidos ornabam nuper amanteis,
 Silvanum canamq; Thetin, post funera nati,
 Postq; Neoptolemi cineres & busta nepotis
 Se thalamo reparare novo violenter adactam!
 Et Vates ego, nec præceptis in Italia quondam!
 Nota loquor, Cives: me patria rura canentem
 Vicinusq; audivit Habus, Landæq; propinquus
 Clivus Hamadryadum: quæ dein fortuna maneret,
 Prostat & hoc Vobis. Iacuére Cupidinis arma
 Protenus, inq; suos abierunt omina ventos.
 Fallor, an averso quoniam maris æquore, & ipso
 Rectore undarum pepigisset filia Nerei,
 Vda faces alto demerserat Amphitrite?
 Sacra parabantur: sine dis lux festa recessit,
 Turbaq; mortales successimus infima templis.
 Ingens declivi tollit se littore moles
 Structa diis, quos pontus habet, mensisq; deorum.
 Intus, ubi sola terrarum infusumq; profundum
 Artifici discreta manu patuere, minasq;
 Ventorum ambitus subiit umbratilis Orbis;
 Terrent monstrofae facies, ac plurima pistris
 Humano vitreum promittit ab inguine piscem.
 Cæruleo stat major honos, mentitaq; fuco
 Lana maris speciem cinctu prælata virorum
 Illo habitu ingressos primis immiscet Achivum,
 His streperus pro voce sonus, mediâq; repressus

Fauce.

Fauce nec Ausonia, quoniam discriminis expert,
 Nec Grajis studio attento distinctus Athenis.
 Extra aulam fabrorum opera coeptiq; labores,
 Et succedentes in mille pericula silva.
 Materiesq; rudis, stuporq; picisq; liquentis
 Condita vis, ratibusq; aptandis utile ferrum.
 Ara subest, quâ seu redeuntes aqvore nauta
 Vota pia exolvunt, seu cum dant carbasa ventis
 Concipiunt eadem mactati sanguine tauri.
 O si fluctivagam certus contemnere gentem
 Non hac sedissem Neptuno credulus acta
 (Nam convivarum numerabar in indice nonus
 Captator rerum, quas seu promittitis aura
 Sive negatis, eunt in non sua munia Vates).
 Tutius exigui requiessem in margine rivuli
 Nec tamti fuerat numero coisse serorum.
 Quas Permessus alit: fuit unus & alter in isto
 Agmine, qui Clarii tueretur Apollinis artes.
 Non ego dedignor: sed erant sine Pallade quidam,
 Et qui se Majâ genitos quam Pallade mallent.
 Quos sibi successus ipsi contingere nutu
 Orarint Superum, firmis aequalibus opto.
 Edificent, verrantq; fretum fallacibus Euris:
 Infidoq; mari jam non fallentibus ultra.
 Dum me prima juvant querula solatia Muse,
 Perq; loca ingredior procul hinc subeuntia Pindo.
 Si fortè Almesæ vidistis tendere Vatem,
 Pastores ovium confini rure feracis.
 Amonia, & Vestras aliquis doloꝝ attigit aures;
 Condite quæ nostros imitentur carmina questus
 Menalii pecoris quondam tractanda magistris.
 Funde merum (nam quid rapior?) puer obvie nectar.

Qui venis & Veneris spiras à vertice odores.
Solventem curas poscunt hæc tempora Bacchum,
Et non angusto profusas pectore voces.

Ardua Patricia sudant cœnacula gentis,
Prætereaq; duas Hymeneia turba dietas
Replet, & ejecto concinnat gaudia luctu.
Tum munus venerata dei, signumq; bicornæ
Hyblæis amplexa rosis hodierna serenæ
Fœdera noctis habet, fastisq; inscribit Amorum.

At Tu mi Voldi, quem cingit adorea Phœbi,
Quem Musa Charitesq; fovent, & culta senectus
Ponit Agenoreæ decora inter, rara puellæ;
Vir Nymfæ, quam fluvîa Ceres ter visit ab alto,
Quatuor Ausonio cum lustra reconderet Orbi,
Rite maritali Berenicen asserere lecto:

Quæ, cum diligeres, tunc primum sensit Amoris
Imperium Te docta sequi non amplius illam,

Quæ nemora & saltus semper faretata pererrat.
Sed nec Te facilom monitis præbere recusa.

Ecce Tibi viduos subit altera ræda Penates.

Novimus ut patres hebeant, cum subdita matrum,

Prima rogo est. At Tu circumspice, quid prior hæres

Posteriorq; velit: dabit hunc Tibi maxima Tuno:

Quodq; geres nomen nec in illo pignore muta.

Par ratio sobolis par cura utriusq; fovenda est.

Summa salus rerum, legum sanctissima custos

Intret & in Vestrum solido pax robore septum.

Extremæ luxere facies, nudataq; scitis

Ætria destituere chori: nec janitor altis

Admittit foribus: stratoq; exeste, locata est

Nupta suo, rediensq; premit dux pronuba vocem.

Huc ades, atq; edern bona corda tenacibus ambi

Divæ

Diua potens, dulcesq; thoro demitte corimbos.
Tum circum Idaliæ comites risusq; jociq;
Primaq; se letis ostendat Cinxia rebus.
Quid moror? in sonitu præsentia Numina vidi,
Dum patulas habui sacris tinnitibus aures,
Dum labor iste meus secreto incumbere voto,
Ne per fallaces sequer præfagia caussas.
Ipse ego, qui vegetas thalamorum ad fulcra corollas
Suspendi, liquidis hæc assero carmina verbis:
Nos placidi fontes & prata recentia subter
Montibus æriis, quæ se sine nubibus aura
Insinuant animis, & sola silentia regnant.
Disq; accepta quies, tenerâ implevere juventâ,
Nos & lauriferæ delectant undiq; silvæ,
Inq; dies Penei Tuos renovamur ab illo
Muneribus divûm se conservante virore,
Lævia quæ molles obeunt virgulta Napææ.
Illic purpureum latè spargebat honorem,
Aureus Abrotoni vertex: erat una dearum,
Quæ nemorum augustâ, Voidi, Te parte bearet.
Addidit hinc: Si frunde sacrâ Tua tempora vestis,
Et decus hoc silvæ sub lauris accipe natum.
Corte procul Vestrà quisquis flos exolet esto.
Cernite, qui nostros aliquo de fomite motus
Discitis, ut deus integro firmaverit usu
Res Vatum, profitq; animus juvenilis & ætas;
Ut faciles eadem veniant in præmia mores,
Et pariter nexus stet ab istâ lege jugalis.
Non ego Vos animo doctas ad probra puellas,
Vos Niobes sobolem: dedimus sua poma Poëtis,
Quos calor à Phæbo, quos Cypria destinat hortos.
Cypris amat Vates: cælum cantoribus illis

Implet.

Implet, & hoc genitale solum camposq; liquenteis.
Vos quoq; habent nostri non unâ in parte libelli.
Si memorem, quod me Phœbeius egerit ardor;
Hinc Heliconis apex, hinc stabant alta Cythera:
Quæq; jugis media est, regionem scitus obibat
Nec vulgo monstratus Amor, castrisq; tenebat
Mæonidum potos arcano neectare Mystas.
Vidi ego, quæ Faunos urgeret culpa nocenteis.
Atq; utinam tutis habeant ea crimina Nimsis!
Quod furor, & non verus amor? fugere misella,
Lacteaq; in duro posuerunt cortice membra;
Osq; deæ quondam pars est Agidissima trunci.
Servatis monumenta fugæ, quam clauferat annis,
Vos lentæ salices pronis ad flumina ramis.
Si quæ colis facies si quæ meruisset amari,
Culta fuit nobis pro virginitate locutis:
Mansit & integritas castoq; relicta cubili est.
Sed moveat Vestras aut tangat gratia mentes,
Formosæ Veneriq; pares, at munere nostro,
In quo fecistis rationum Codice nomen?
Quos penes? Ingenuas iuvat hæc monuisse puellas:
Ac si quæ ingenua est, ea nubet virgo Poëta.
Scribatur tabulis nullius fraude legentum,
Atq; mei referant moribundo gutture cicni
Fatorum testante vias:
Corte procul Vatum quisquis flos exolet esto.

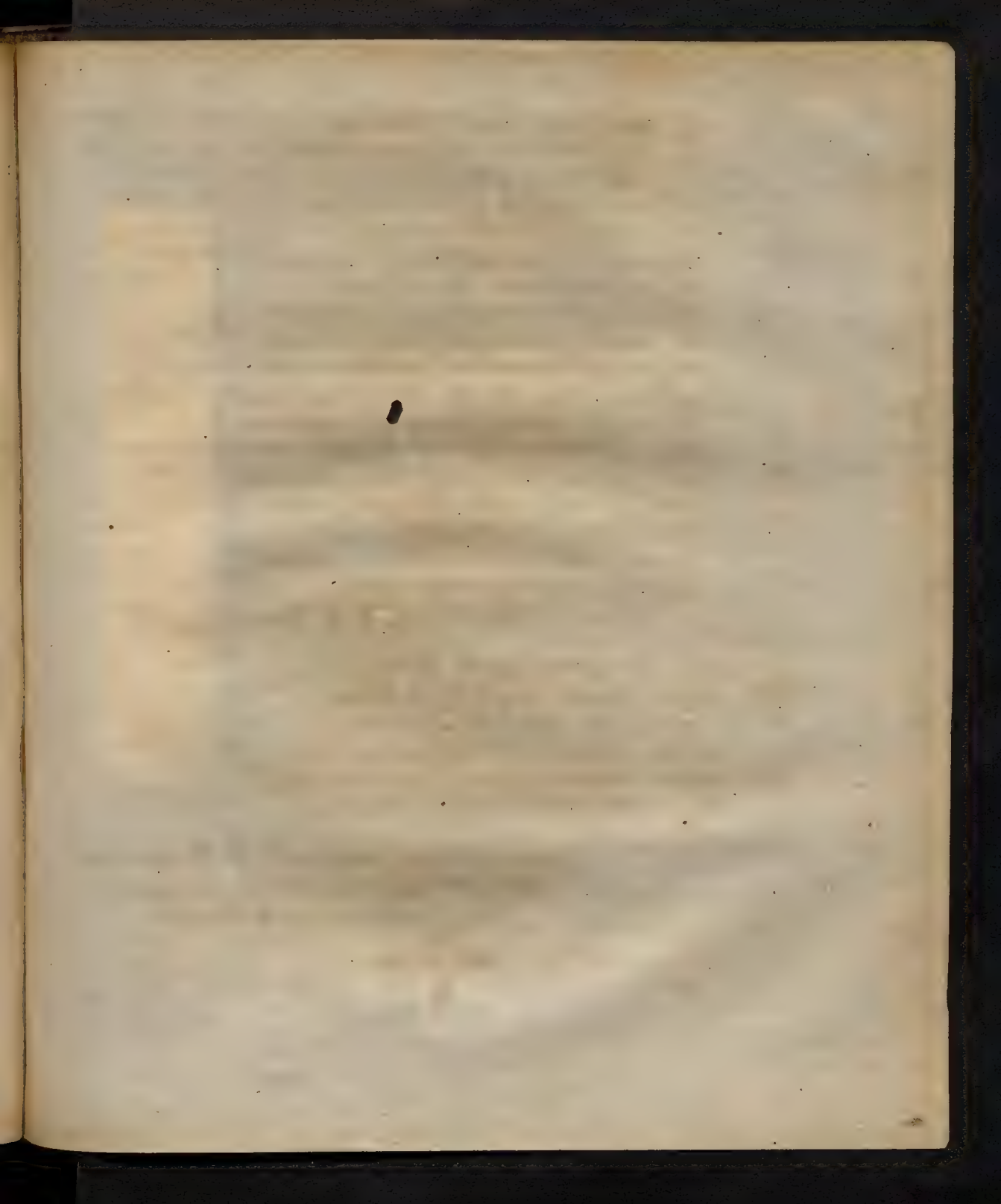
Erat facetus nuper & dicaculus
 Quidam Poëta, qui Thorunio inclito
 Te Sponse Te caput mihi venerabile,
 Differeret augustæ puellæ Vindicem,
 In Drufianis illam haberi Najasin
 Velle; ac favente consecutum Flamine,
 Ut scriberetur altera inter Najadas,
 Cum prima ob invidiam vocari metueret.
 Ut inaudio equidem nunc probèq; intellego,
 Degit eadem ætatem hæcenus Thorunii.
 At civis Augusta est; colonos quam forunc
 Habitasse Vindelicos. Et ipsa Nympha
 Facie decorâ & optimis est moribus,
 Nec genita ab aliis quam optimis parentibus.
 Hanc Tu Voidi Pastor ad vada Drusia
 Cum destinaris Tibi jugali fœdere,
 Gratulor idem: apprecorq; deinceps omnia,
 Quæ Tute malis ipse comprecariet.

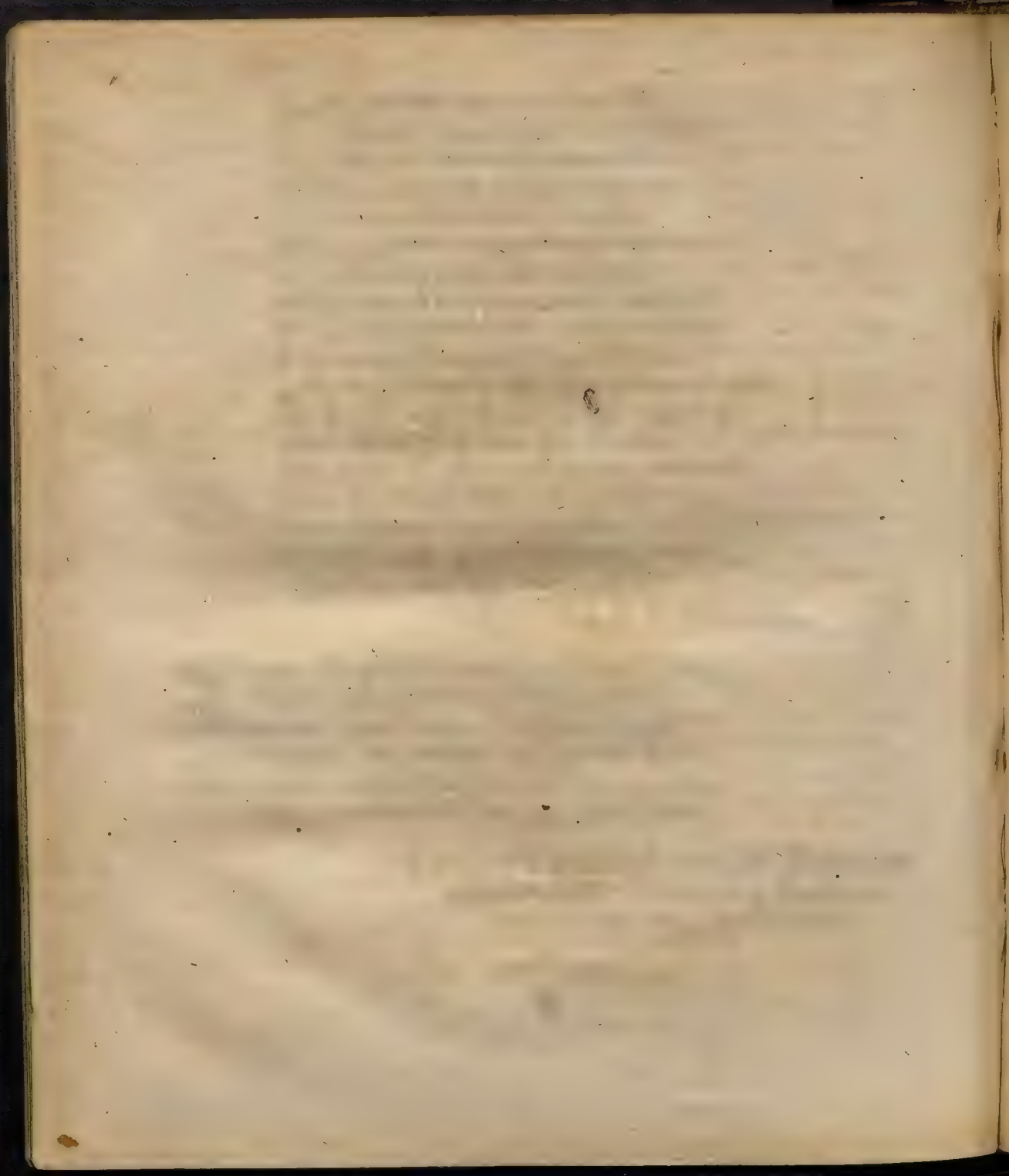
Gotofredus F. F. Zamelius.

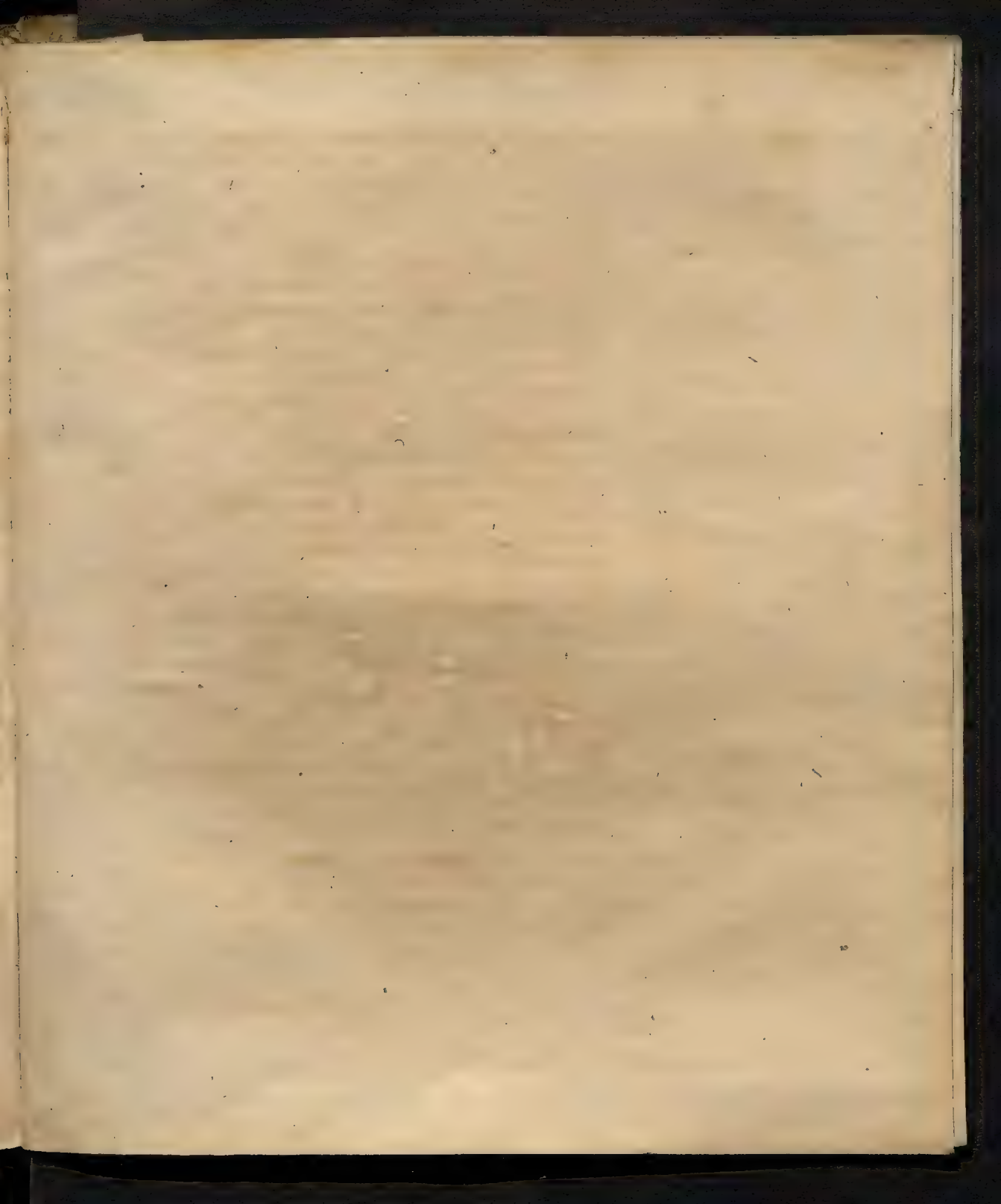
Svm puer, & quid sint cum Sponso Sponsa facesq;
 Nescio: sed vidi vota dedisse parrem.
 Sit bene cum Sponsâ, dixit, Tibi care Voidi.
 Sit bene. Per puerum vota parentis habe.
 Dum meditor, minimus nostrum Federiculus adstas:
 Tuq; voves eadem? dixi ego. dixit: ita.

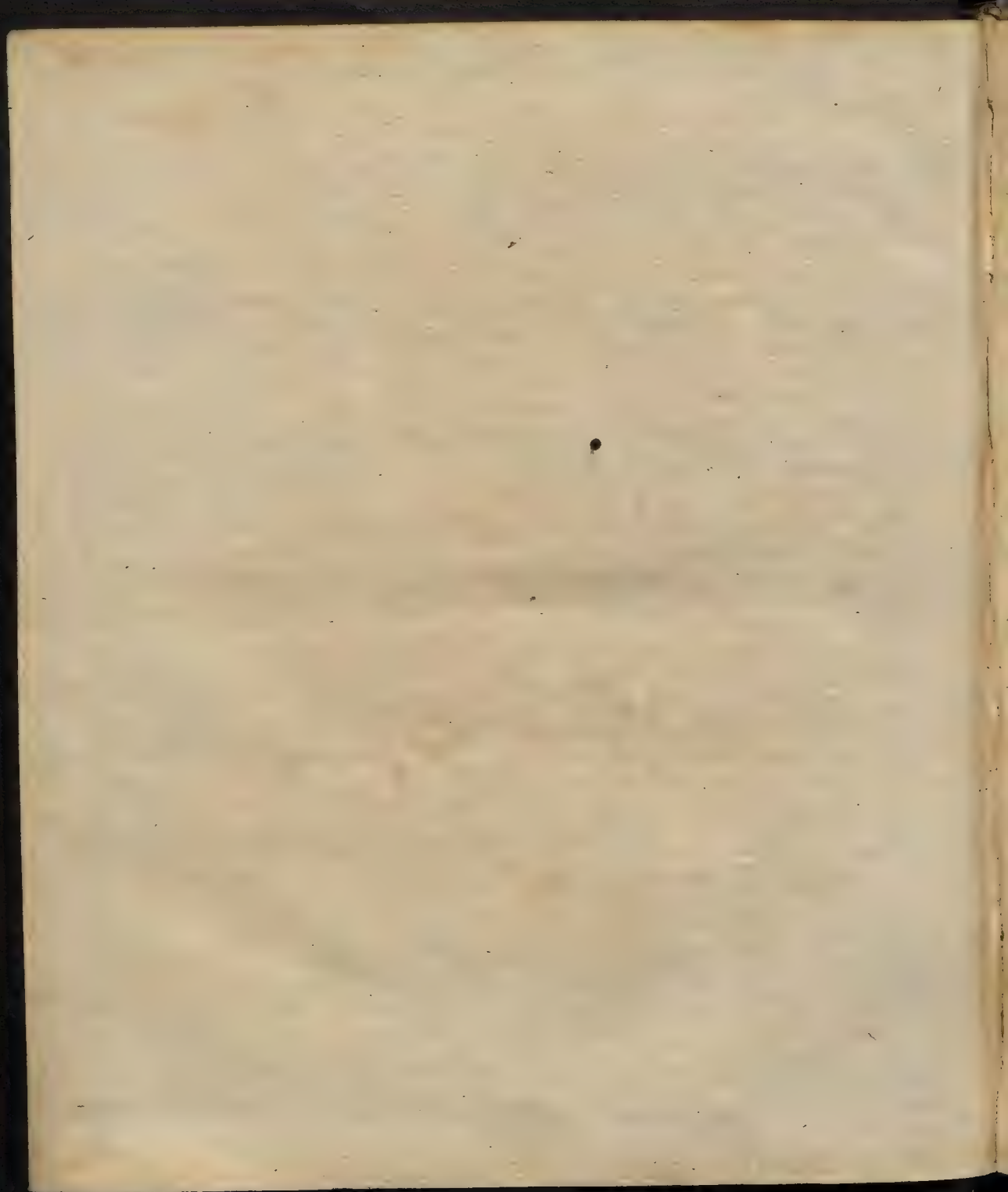
Carolus Theodoricus F. F. Zamelius
 apposuit V. Cal. Decemb. ipso nuptia-
 rum anno ult. temp. M. DC. XLV.

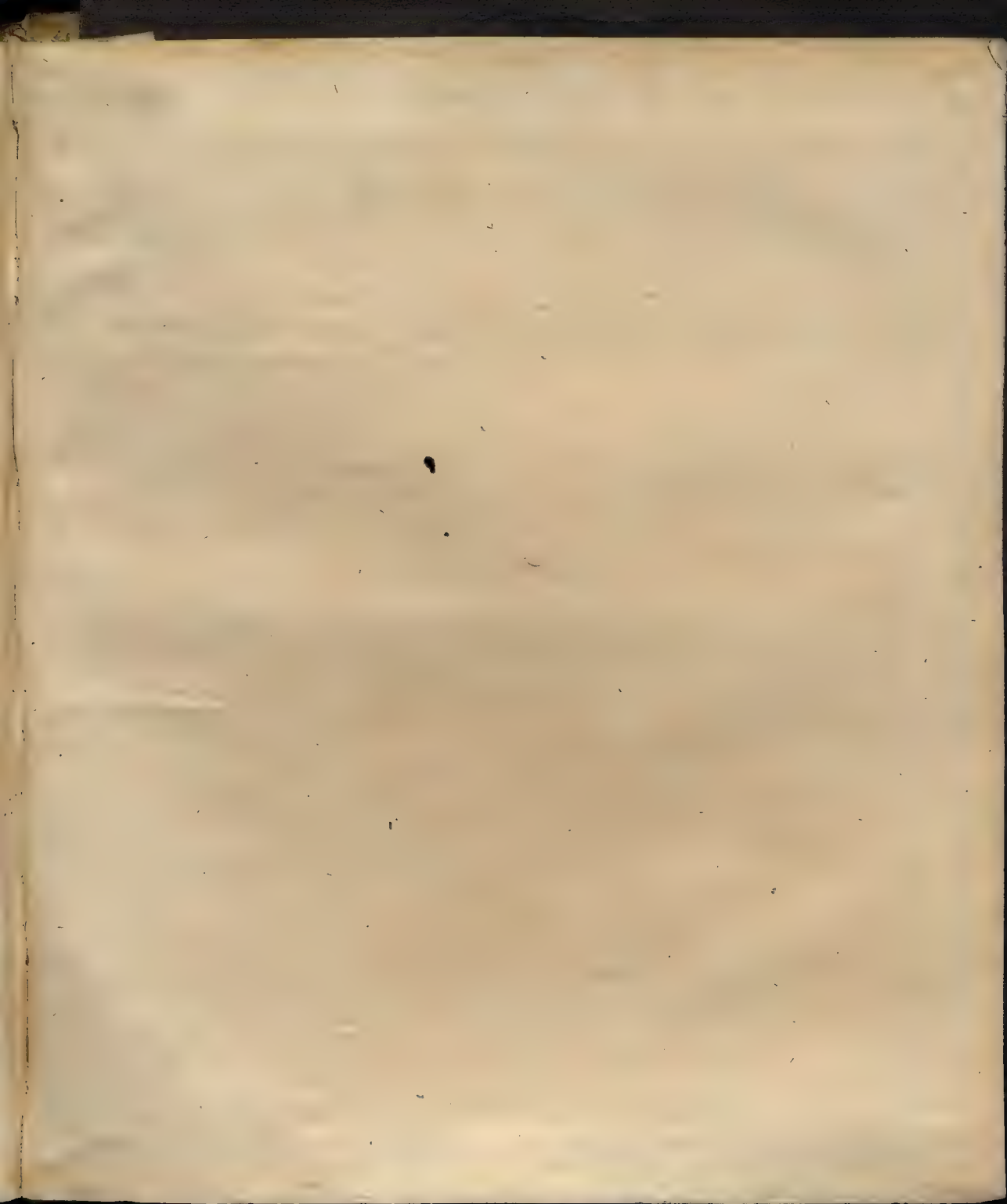

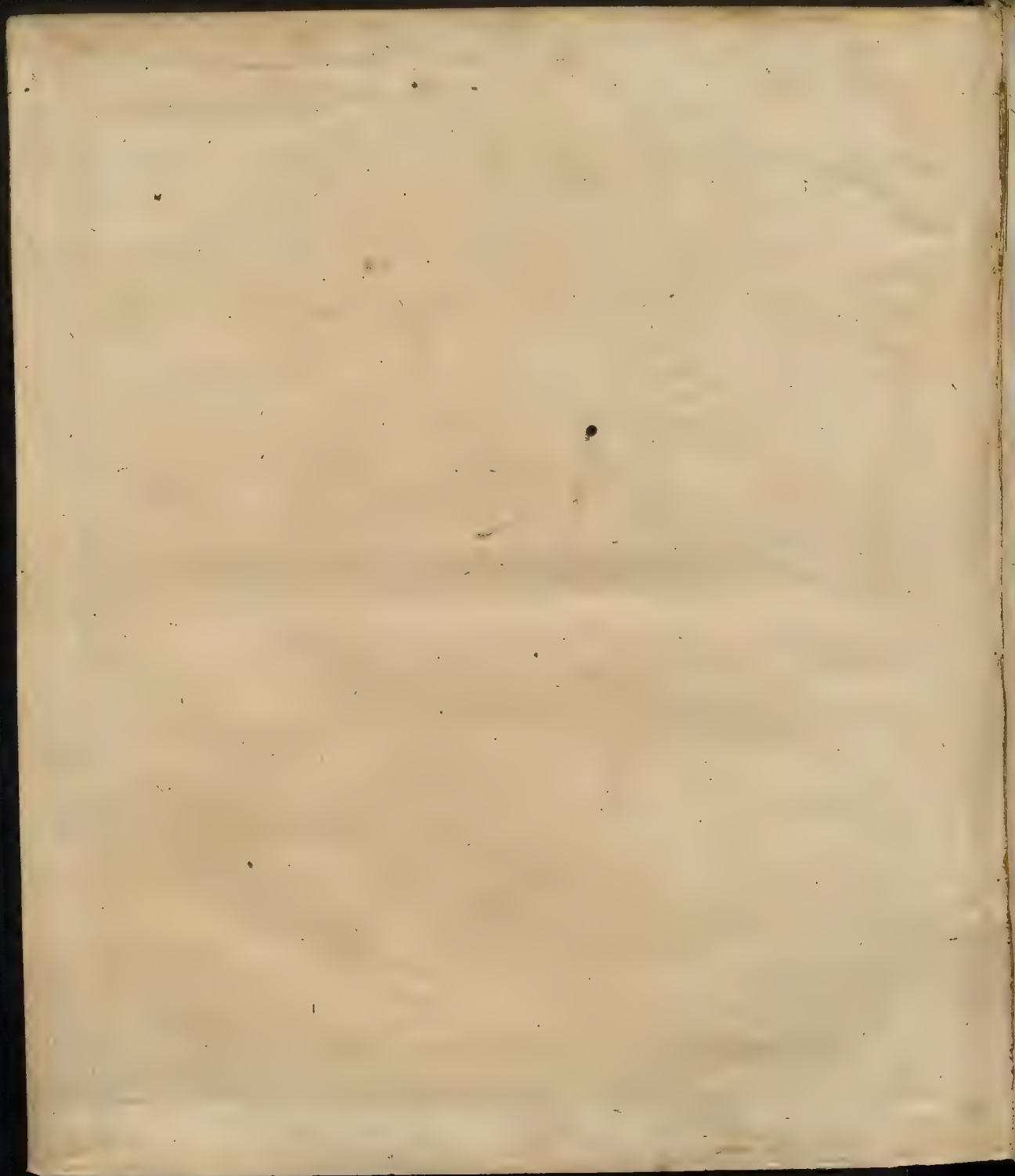

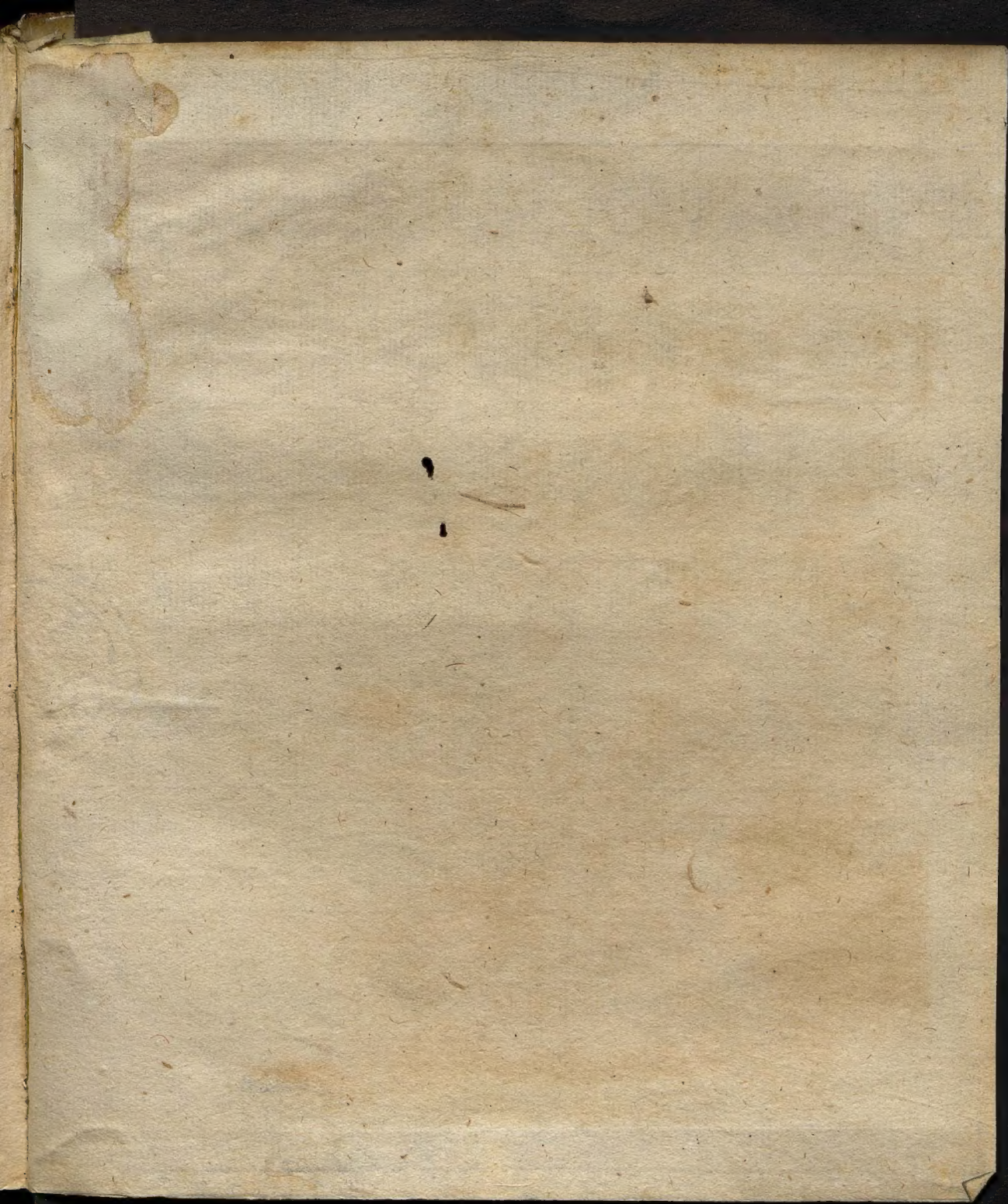

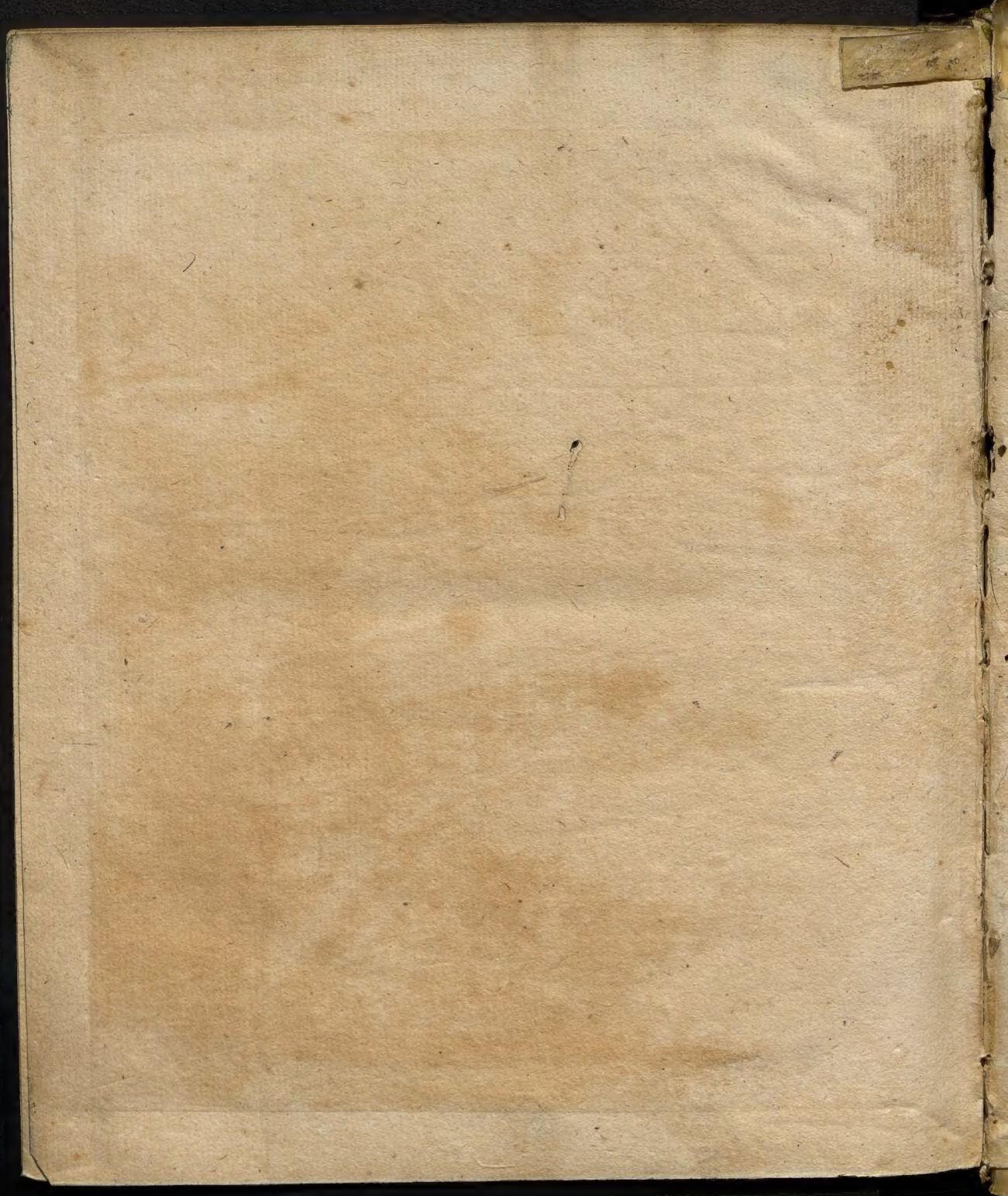

Biblioteka Jagiellońska

